

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4779/2022
08.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Невена Михаиловић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Пошта Србије“, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Срђан Сандић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2741/22 од 09.09.2022. године, у седници одржаној 08.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2741/22 од 09.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 463/2021 од 10.05.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је поништен Анекс бр. 12 Уговора о раду бр. .. од 01.07.2003. године заведен код туженог под бројем .., а потписан 28.04.2021. године, што је тужени дужан да призна и трпи и туженом је наложено да тужиљу врати на радно место послова помоћника директора у РРЈ у ПЈ вишег ранга у Регионалној радној јединици „ББ“, подручној јединици ..., на ком је тужиља била по основу Анекса бр. 11 Уговора о раду, заведеног код туженог под бројем .. од 13.02.2018. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужени је обавезан да тужиљи на име накнаде материјалне штете због умањене зараде услед премештаја са радног места послова помоћника директора у РРЈ у ПЈ вишег ранга у Регионалној радној јединици „ББ“, подручној јединици ... на радно место водећи сарадник у подручној јединици ..., Служба за услуге, продају и маркетинг исплати укупно износ од 82.868,43 динара у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспећа ближе одређени у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове поступка од 120.365,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2741/22 од 09.09.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију у смислу одредбе члана 403. став 1. и 441. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужила је поднела одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.06.2021. године. Предмет тужбеног захтева је да се поништи Анекс бр. 12 Уговора о раду од 28.04.2021. године који је тужила закључила са туженим, а којим Анексом је тужила премештена на друго радно место са мањим кефицијентом посла и месечном зарадом, као и накнада штете због умањења плате.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају не ради се о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена) иако тужила тужбом тражи заштиту права из радног односа, односно предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ да се утврди да је ништав Анекс уговора о раду, који је тужила закључила са туженим, којим је тужила премештена на друго радно место са мањим кефицијентом посла, то ни ревизија туженог није дозвољена.

У односу на одлуку у делу којим је одлучено о накнади штете због мање исплаћене зараде, вредност побијаног дела правоснажне пресуде износи 82.868,43 динара. Како је у наведеном делу реч о имовинско-правном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да, у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП, ревизија ни у овом делу није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је одбио захтев тужиље за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић